

sed p[er] pacto cursu. superest mihi corona iustit[ie]. Noli u[er]o
 ergo sollicitus esse p[ro] filia tua s[ed] FROSINA. Ego eni[m]
 sum illa misera & tu pater meus LAFONTIVS ecce
 iam me uidisti & satisfactu[m] e[st] tibi. sed nemo hoc
 sciat. & non p[er]mittas ab alio cor[por] meu[m] nudari.
 & lauari. sed p[ro] tem[por]e ipsum hoc facias. & qui a
 p[re]missi abbati habere me multas possessiones.
 & si potuissem sustinere & p[er]durare in loco isto.
 adducere eas huc. Imple rogo q[uod] p[re]missi quia
 uenerabilis e[st] locus iste. & ora p[ro] me. Hanc dicens
 tradidit sp[iritu]m. Lafontius igitur du[m] talia audisset
 uerba. insup[er] & uidisset quod ob dormiret com
 mota sunt om[n]ia uiscera eius. ceciditq[ue] in terram.
 & factus e[st] uelut mortuus. Accurrens autem A
 GAPITVS. uidensq[ue] quia defunctus esset smaragd[us].
 & LAFONTIV[us] iacentem semiuivum. tactauit aqua[m]
 in faciem eius. & eleuauit eum dicens. Quid na[m]
 habes domine mi LAFONTI. At ad eum. Dimit
 te me ut hic moriar. uidi enim mirabilia hodie.
 Surgens autem uiruit in faciem eius. multitudi
 nem lacrimaru[m] fundens. clamabatq[ue] dicens. heu
 me filia dulcissima. quare n[on] antea manifestas
 ti mihi. ut ego quoq[ue] commorerer tecu[m] sponta
 ne uoluntate. Ne mihi. quo modo latuisti.
 & uo[lo]t[us] tu p[er]te[n]sisti in siculis adue[n]t[us] prioru[m].
 & requias sp[irit]ualis t[ibi] i[n] p[ar]te uita[m] uirg[ine]m
 duntaxat inu[en]isti. isti x[rist]u[m] i[n] p[ar]te uita[m] uirg[ine]m

Nam cum quidam paganus & gentilis a molendino
 iucino suo habitaculo dolose p aliu simplice uiru
 ignorante molinario qui opus molture exercebat.
 suu granu adhuc trans misisset molendinum. & qd
 cum inter huius molaris transietu & effusum fuisset
 lapidis illu supradictum lapidem molare. nullus
 impetus fortis fluminis et directus. nulla aquaru
 uis uiolenta. & in nulla artificum conamina mo
 uere eum ac trudere in arcum uolutum & solutu
 ambitu potuerunt; Et dum illi qui hoc uiderunt
 de hac re contristarentur nimio perculsi stupore.
 tunc granum illum magi esse coperientes. nullo
 modo dubitabant quod ille molaris lapis in quo
 sca brigida uirtutem operata e diuina granum
 gentilis hominis in farina comprimere respuisset;
 Et in illa hora tollentes foras granu ipsius pagani
 & suu granu monasteriale subter molare illum la
 pidem ponentes. cursus solutus et cotidianus. sine ullis
 impedimentis repentino reparatus e mole;

Et post interuallu ^{endi} teporis.

accidit ut iste molinus igne comburetur; Nec & hoc
 paru fuit miraculu; Nam cu ignis tota illam man
 sionem combureret. et simul alteru lapide qui con
 iunctus est supradicto lapidi. hunc tantu specia
 sec brigide lapidem nullomodo tangere & co buer
 ausus e. sed sine ulla lesione molestia. magno mo
 len ^{dm} incendio p mansit incolumis; Et post